

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעיר חיפה בשנת ה'תש"א (שנת ה'תש"א לפי הלוח הישראלי) (שם אביו ר' ישראל דול)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אישל"ש זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית צ"ו (שנת ה'תש"א לפי הלוח הישראלי) (שם אביו ר' ישראל דול)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

כז
אלול

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.

נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י

על ידי הנעלים בדיחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

מלהנחה בלא תפירה (הגהות מיימוני פק' ז' וכל זו). אבל אם יש לו גידין יתפור כולם בגידין כולה בגידין והתפירה תהיה מבחוץ ולא מבפנים (רבינו ירוסם נמי ז' חלק ד' וזית יוסף גסס אורחות חיים):

ז. צריך להניח שויר בראש היריעה ובסופה כשתופרם יחד ובמשהו סגי:

ח. אין קורין בצבור במגילה הכתובה בין הכתובים ואם קרא לא יצא אלא אם כן היתה יתירה על שאר היריעות או חסרה כדי שיהא לה היכר אבל היחיד קורא בה ואפילו אינה חסרה או יתירה ויוצא בה ידי חובתו ודוקא כשהיא כתובה בגליון כספר תורה:

ט. מגילה שהיא נקודה וכן אם כתב בה בדף הראשון ברכות ופיוטים אינה נפסלת בכך:

י. אם אין מגילה כשרה קורים אותה בחומש בלא ברכה:

יא. אם קרא במגילה גזולה יצא. הגה: ואם מברכין עליה עיין לעיל סימן תרמ"ט לענין לולב הפסול והוא הדין כאן:

סימן תרצב – דיני ברכות המגילה, ובו ד' סעיפים

א. הקורא את המגילה מברך לפניו שלשה ברכות על מקרא מגילה ושעשה נסים ושהחיינו וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו. הגה: ויש אומרים דאף ביום מברך שהחיינו (עור גסס רבינו מס והל"ש והמגיד), וכן נוהגין בכל מדינות אלו ואחד יכול לברך והשני קורא (הגהות אש"י פק' ז'). ולאחריה נוהגים לברך הרב את ריבנו וכו' אם לא בירך לא לפניו ולא לאחריה יצא. הגה: ונהגו לומר בלילה אשר הניא אבל לא ביום (כל זו וזית יוסף גסס אורחות חיים). ואין לברך אחריה אלא בצבור:

ב. אין לשוח בעוד שקורין אותה:

ג. אף על פי שיצא כבר מברך להוציא את אחר ידי חובתו:

ד. מי שהוא אנוס קצת ואינו יכול לילך לבית הכנסת וצריך להמתין עד אחר שקראו הקהל וקשה עליו לישב בתענית כל כך יכול לשמוע קריאתה מבעוד יום מפלג המנחה ולמעלה. הגה: אבל אסור לאכול קודם שישמע קריאת המגילה אפילו התענית קשה עליו (מרומם הדשן סימן ק"ט):

סימן תרצא – דיני כתיבת המגילה ותפירתה, ובו י"א סעיפים

א. אין כותבין המגילה אלא בדיו על הגויל או על הקלף כספר תורה ואם כתבה במי עפצים וקנקנתום כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פסולה וצריכה שירטוט כתורה עצמה ואין העור שלה צריך לעבד לשמה ויש אומרים שצריך עיבוד לשמה:

ב. היתה כתובה על הנייר או על עור שאינו מעובד או שכתבה עכו"ם או מין פסולה ודינה כספר תורה לענין היקף גויל והטוטרות חתי"ן ותליית ההי"ן וקופי"ן וכל גופות האותיות בצורתן ובחסרות ויתרות. הגה: גם צריך לכתבה מן הכתב (כ"ן) ולהוציא כל תיבה מפיו קודם שיכתבנה כמו בספר תורה (מהרי"ק) ועושין כל פרשיותיה סתומות ואם עשאן פתוחות פסולה (הגהות מיימוני פק' ז' ופסקי מהל"א סימן כ"ג). ובדיעבד אין לפסול מגילה משום חסרות ויתרות דלא גרע מהשמיט בה הסופר אותיות דכשרה (הגהות מיימוני פק' ז' ואור וזוט) [כמו שנתבאר סימן תר"צ סעיף ג']. וצריכה עמוד בסופה וחלק בראשה כדי להקיפה בו ויש אומרים שצריכה תגין ויש אומרים שאינה צריכה. הגה: ונהגו לתייגה גם נהגו שלא לעשות לה עמוד כלל בסופה (מהרי"ל):

ג. עשרת בני המן צריך לכתבם כשירה ולא כשאר שירות שחלק על גבי כתב אלא מניח חלק בין כתב לכתב ואם לא עשה כן פסולה:

ד. צריך להאריך בו"ו דויוזא (בכתיבתה ויש אומרים בקריאתה) (כ"ן) גסס הל"ש ומהרי"ל וזית יוסף גסס אורחות חיים). וצריך לכתוב איש בראש דפא ואת בסופה:

ה. אם תפרה בחוטי פשתן פסולה:

ו. אם הטיל בה ג' חוטי גידים כשרה ובלבד שיהיו משולשות ומפני שיש בו פירושים שונים צריך לצאת ידי כולם ויעשה שלשה תפירות בראשה ושלש בסופה ושלש באמצעיתה ותפירה אחת בחלק הרביעי מצד זה ותפירה אחת בחלק הרביעי שמצד האחר. הגה: ואם אין לו גידין יותר מוטב לתפור הנשאר בחוטי פשתן

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.